

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-80/2015

Priština, 6. septembar 2017. god.

U postupku:

Žalioca:

N. D.

protiv

Tuženika

Niko

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu: Beshir Islami, kao predsednik veća, sudija EULEX-a Krassimir Mazgalov i Isa Kelmendi, kao članovi veća, odlučujući po žalbi izjavljenoj na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/236/2014 (spis predmeta zaveden kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA13560), od 30. aprila 2014. godine, nakon većanja održanog 6. septembra 2017. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Odbija se kao neosnovana žalba N. D., izjavljena protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/236/2014, od 30. aprila 2014. godine
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/236/2014, od 30. aprila 2014. godine, u delu koji se odnosi na predmet KPA13560.

Činjenično stanje i istorijat postupka

1. Dana 27. septembra 2006. godine, N. D.(u daljem tekstu: „žalilac“), je podneo tužbu Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: „KAI“), tražeći povraćaj parcele br. 969/5 u površini od 1.39.68 ha, na mestu zvanom „Gomilica“, Katastarska opština Vitina (u daljem tekstu: „predmetna imovina“). Tužba je kod KAI zavedena pod brojem KPA13560.
2. U prilog svojoj tužbi, žalilac je dostavio sledeća dokumenta:
 - Izvod iz posedovnog lista br. 1989 izdat od strane Katastarske službe Gnjilane – ogrank u Vitini, izmešten u Kruševcu, Republika Srbija, gde se katastarska parcela br. 969/5 vodi kao suvlasništvo žalioca i M. S. R. po ½;
 - Kopija plana, izdata od strane Opštinskog odeljenja za geodeziju u Vitini dana 10. oktobra 1994. godine, gde se katastarska parcela – predmetna imovina, vodi na ime Poljoprivredno društveno preduzeće “Agromorava” iz Vitine;
 - Presuda P.br. 210/94, od 20. oktobra 1994. godine, doneta od strane Opštinskog suda u Vitini, kojom je poništena dodela predmetne imovine državi, a Društveno preduzeće “Agromorava” bilo obavezano da prizna žaliocu vlasništvo nad tom imovinom;
 - Lična karta, izdata 11. avgusta 1999. godine, od strane paralelnih institucija Srbije.
3. Dana 22. jula 2010. godine, KAI je uradila notifikaciju tužbe, postavljajući plakat sa obaveštenjem na predmetnoj imovini. Notifikacija i potvrda tužbe je urađena putem objavljuvanja u Službenom glasniku KAI br. 2 i u Kancelariji za imovinska pitanja pri UNHCR. Obe objave su postavljene na ulaznim vratima Opštine Vitina i Okružnog suda u Gnjilanu. Nijedno lice se nije pojavilo pred Izvršnim sekretarijatom KAI u roku od 30 dana, kako je propisano članom 10.2 Uredbe UNMIK-a br. 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079 o rešavanju zahteva koji se tiču privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu.

4. Na osnovu verifikacionih izveštaja, od 21. februara 2014. godine, KAI je ustanovio da dokumenta koja su podneta u prilog tužbi nisu pronađena, i da je verifikacija presude negativna, a da je posedovni list pronađen samo u arhivi koja je izmeštena u Srbiju.
5. Dana 21. avgusta 2013. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: „KIZK“) je odbila tužbu u svojoj potvrđenoj odluci KPCC/D/A/212/2013. U obrazloženju pomenute odluke (pasus 77-78), KIZK je zaključila da presuda nije pravosnažna i da katastarski podaci u Vitini pokazuju da se predmetna imovina vodi na ime drugih stranaka. Prema tome, KIZK je ustanovila da imovinsko pravo nije dokazano.
6. Dana 13. oktobra 2014. godine, žaliocu je uručena odluka KIZK. Žalilac je 30. oktobra 2014. godine izjavio žalbu na odluku KIZK.

Navodi žalioca

7. Žalilac navodi da je odluka KIZK nezakonita i netačna, jer sadrži ozbiljne povrede postupka, pogrešnu primenu materijalnog prava, i da njegova tužba za povraćaj nije u potpunosti uzeta u razmatranje. Žalilac predlaže Vrhovnom суду да usvoji žalbu i doneše presudu u kojoj će žaliocu priznati pravo korišćenja predmetne imovine. Žalilac navodi da je dostavio dovoljno dokaza iz arhiva koja su izmeštene u Srbiju, i da su katastarski podaci na Kosovu nezakonito izmenjeni. Prema tome, smatra da je dokazao vlasništvo nad predmetnom imovinom.

Pravno obrazloženje:

8. Nakon razmatranja dokumenata iz spisa predmeta i navoda žalioca, shodno članu 12. i 13. Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, i članu 194. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku, sud zaključuje da je žalba prihvatljiva. Žalba je podneta u roku od 30 dana, kako je propisano članom 12.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079.
9. Prema članu 3.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, žalilac ima pravo na nalog za povraćaj imovine, ako dokaže pravo vlasništva ili pravo korišćenja predmetne imovine, kao i da nije u mogućnosti da ostvari ta prava zbog okolnosti koje su u direktnoj vezi sa, ili su proistekle iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine.

10. Žalilac zasniva svoje imovinsko pravo na dokumentima koja nisu pronađena u odgovarajućim službama na Kosovu, nego samo u izmeštenim arhivama u Srbiji. Katastarski podaci pokazuju da se deo predmetne imovine vodi kao imovina u društvenom vlasništvu, dok se drugi deo vodi na ime drugih lica.
11. Prema tome, Vrhovni sud smatra da nije ustanovljeno da je deo predmetne imovine bio u vlasništvu žalioca neposredno pre sukoba, i da ne postoje dokazi da je bio u posedu žalioca niti da je izgubljen zbog sukoba, i ne može biti predmet naloga za sticanje imovinskog prava i povraćaja iste, zbog toga što žalilac nije dokazao da je imovina pripadala njemu i da je bila u njegovom posedu pre ili tokom sukoba, ili da je imovinu izgubio zbog sukoba.
12. Vrhovni sud smatra da je ispravan zaključak KIZK da žalilac nije dokazao svoje imovinsko pravo nad predmetnom imovinom, niti da je to pravo izgubio neposredno pre ili tokom sukoba iz 1998-1999, pa je iz tog razloga njegova tužba odbijena.
13. Konačno, Vrhovni sud Kosova je ustanovio da je osporena odluka KIZK doneta nakon potpunog i ispravno utvrđenog činjeničnog stanja, i da je po tom osnovu ispravno primjeno materijalno i procesno pravo. Stoga, žalba se odbija kao neosnovana.
14. Ova presuda ne prejudicira pravo žalioca da svoje pravo (ili pravne lekove) potražuje pred nadležnim sudom, ako bude smatrao da je to nužno.
15. U svetlu napred iznetog i shodno članu 13.3 pod-stav (c) Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Pouka o pravnom leku

Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je konačna i izvršna, i ne može se osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsednik veća

Isa Kelmendi, sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Timo Eljas Torkko, pisar EULEX-a